

μέλον ἀποτλήσει τὸν περισσότερον.

η Διὰ τὸν οὐκέτι τὸ πάθον καὶ περίφυτα πε-
τὰ κατορθώντην καὶ πομάσῃ, καλλον ἡχὴ τὸ
αινύσαται· καὶ εὖλος φρέσκος ἡ λάκκος ἢ τὸν
οἰκέα; [ἢ] ὅπερ ἐπειδιάκλαστος ἡ ἡχὴ, δεῖ
πειστελλεῖν φύσιον ἀπόρον ἔτι τὸν αὔρην,
περὶ τὸν ἀπακλαδόστατον, περισσότερον πυκνὸν
καὶ λεῖον; οὐτων γὰρ μάλιστα ἡχὲς γίνεται· τὸ
μέρος οὐκέτι φρέσκος καὶ λάκκος, ἔχει τὸν σεντό-
τα καὶ τὸν ἀπόρον. οἱ δὲ πίστοι καὶ τὰ πε-
ρίφυτα, καὶ τὸν πυκνότητα τῷ πειστελλόντον.
Ἄτε τοῦτο ἀμφοτέρον τὸ συμβάντον. καὶ γὰρ τὰ
κοπλαμέλιον ἡχῆς. διὰ τόπον καὶ ὁ χαλκὸς
μάλιστα τῷ ἄλλῳ, οὐδὲ κατορθούμενος,
οὐδὲν αὐτοποιῶν οὐδὲ φωνὴν φέρεται καὶ τὸ οὐχ
ἡποτονοῦσαν. ὅλος δὲ πανταχοῦ μάλιστα καὶ κύκλῳ φέ-
ρεται. η Διὰ τὸν μέλον, εἰσὶ κατορθω-
τοῦ περὶ τὸν ἡχῆν, οὐδὲ μάλιστα πειστελλεῖν φύσιον
μέλον εἰς ἀνταντὴν καὶ κατέχει τὸν
αὔρην; συμβάνει δὲ καὶ τὸν πληγὴν σφη-
ρότερον γίνεσθαι. εἰ Διὰ τὸ τὸ θύμωρ τὸ μέ-
λον ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγγεῖον σταχεόμενον, οὐδὲ
ποιεῖ τὸν φόνον; οὐδὲ τὸν ποιεῖ τὸν φορέα;
Καρπότερον γάρ οὐδὲ τὸν πλαστικόν ποιεῖ
τὸν φόνον; οὐδὲ θερμὸν, καὶ τὴν μανόπητα καὶ
τὴν ανεφορὰν πουφίζει. παρέμεστον δὲ, δοῦ καὶ
αἱ δάμες κακούργημα ἀνενεργεῖσαν τὸν πλη-
γὴν ποιεῖσσον. εἰ Διὰ τὸν μέρη πυκνότητον
ἡ φωνὴ τραχυτέρει; οὐδότι σχρότερον τὸ σῶ-
μα, διὰ τὸν αἴσθηταν, καὶ οὐχ ἕκαστη ποιεῖ
τὸν αἴσθητον; διὸ καὶ βάρος οὐ τῷ κεφαλῇ.
σχρότερος τε ποιεῖ τὸν βρέφοντα οὐστος, αἴσθη-
τη καὶ τραχυτέρειν ἔτι τὸν φωνινόν. οὐ μόνον
τὸν τραχύτην, διὰ τὸν αἴσθηταν· οὐδὲ
βαρύτην, διὰ τὸν ἔμφρεξεν. βαρύτερε
γάρ οὐ φορέα. εἰβ Διὰ τὸ μέρη τὰ στίχα, τά-
χεια διπορρήγνυται ἡ φωνή; οὐδὲ ποιοπο-
εῖθεν οὐδὲ ὁ τόπος, ἐπιθερμάνεται· θερ-
μαγνεῖσθεν οὐδὲ ἔλειπε τὸν σχρότητα; πλείστον
δὲ αὕτη καὶ ἑτοιμαστέρεισαν διὰ τὸν πευσφο-
ρέαν. ηγ Διὰ τὸν αἴσθηταν, οὐδὲ
φθέργωνται· οὐδὲ γελῶντες, βαρύς; οὐδὲ οὐ-
δὲ, οὐδέργονται πονδίμα διαδίνεται· οὐ
δὲ, σφραγίδες· οὐ ποιεῖ ταχὺ φέρεται τὸ
πυρήμα; τὸ δὲ ταχὺ, οὐδὲν. καὶ γὰρ δοπὸν συ-
τόνου τὸ σώματος ρίπου οὐράμον, ταχὺ φέρε-
ται. οὐ δὲ γελῶν, τούτων πάντων, διπλεύνεις.
οὐ δὲ ἀδιπεῖς, οὐδὲν οὐδέργον γάρ αἴσθηται ποιεῖ-

A occurrentem illum retorquere vehementius potest. 8 Quam ob causam si quis dolium, & lagena, & cetera id genus figurina inania obruat, operiatque, domicilia resonare amplius possint: necnon si puteus, vel cisterna, vel aliqua fouea in domo sit, magis magisque ita fiat, neesse est? An quod ratio resonandi non nisi refractio est: sic enim potissimum resonandi illa reciprocatio nascitur. Ergo putens, & qualibet fouea angustiam obtinet, & aerem colligere potest. Dolia, ceteraque fictilia densitatem quoq. sua ambientis formae pia se ferunt. Itaque vtraque de causa illud evenit. Concava enim omnia magis sonant, & ex quoque ob eam rem sonum principiū omnium reddit. Nec verò absurdum quod obruta illud faciunt: vox enim nō minus in ima se defert. Denique quoquoverfus, atque etiam in orbem ferri putandum est. 9 Cur si vasa quis inania obruerit, faciet ut magis adficiunt resoner? An quod vasa soliditate perpetuitateque sua melius & cōcipiunt, & continent aerem, similius accidit, ut ictus vehementius effici possit. 10 Cur aqua frigida de eodem profluens vase acutius, quam calida, obstrepit? An quod delatio aquæ frigidæ velocior est: grauior enim frigidæ est, acutiem autem strepitum reddit, quæ velocior est. Oator verò & raritate alleuat, & elatione. Proximum illud est, quod faces quoque ardentes ictum faciunt imbecilliorem.

ii Cur homini, qui vigilauerit, vox asperior redditur? An quod eius corpus ob cruditatem humescit maxime loco superiori, vnde caput quoque grauescit. Et cum fauces humore redundant, vocem asperiorem existere necesse est: asperitas enim ob inæqualitatem, grauitas propter obceptionem exultat, retardius enim fertur. 12 Cur cibo ingesto mox tenor frangitur vocis? An quod membrum illud vocis tributū cerebro cibi occursu perclusum concalcescit, cōcalescens, humorē atrahit, qui ob assumptu cibi humefactionē & largior est, & paratior. 13 Quare qui flent vocem mittunt acutorem, qui rident, grauorem? An quod alteri suam ob debilitatem parum spiritus mouent, alteri vehementer intendunt, quod facit ut spiritus velocius ferri possit: velox autem omnis acutus est, quippe qui ab intento projectus corpore, feratur velociter: contrā, qui ridet resolutur, & debilitatur, itaque vocem grauus edit. Quāquam ægri acutā emitunt vocem, parum enim aeris mouē-